

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 36, 2016

Nummer 36, 2016

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:7180](#) 30-08-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:7172](#) 25-08-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:7174](#) 25-08-2016

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2016:6943](#) 09-09-2016

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:5499](#) 03-08-2016

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2016:6062](#) 27-07-2016

RECHTSPRAAK

Kort geding. Vrouw vordert echtscheiding naar islamitisch recht, omdat de man weigert daaraan medewerking te verlenen en zij daardoor in haar persoonlijke vrijheid ernstig wordt beperkt. Dat levert een onrechtmatige daad op. De rechtbank wijst de vordering af, nu niet uitgesloten is dat het voor de vermogensrechtelijke positie van partijen kan uitmaken welke vorm van ontbinding van het huwelijk zal plaatsvinden.

De vrouw heeft verzocht om medewerking te verlenen aan het bewerkstelligen van een echtscheiding naar islamitisch recht, doordat de man zijn recht op *talak* aan de vrouw geeft zodat de vrouw zelf de echtscheiding kan bewerkstelligen. De vrouw heeft daarnaast afgifte van de bruidsschat gevorderd. Zij heeft aangegeven dat zij volgens islamitisch recht nog steeds is gehuwd en de man zijn medewerking weigert te verlenen aan een echtscheiding naar islamitisch recht. Hierdoor wordt de vrouw ernstig beperkt in haar persoonlijke vrijheid.

De voorzieningenrechter heeft de vordering inzake de echtscheiding naar islamitisch recht afgewezen en heeft daartoe overwogen dat naar het op het huwelijk van partijen toepasselijke islamitisch recht verschillende vormen van beëindiging mogelijk zijn: verstoting van de vrouw door de man (*talak*) en daarnaast de *khul*. De verschillen tussen beide vormen houden verband met de vraag wie het initiatief voor de beëindiging neemt – bij de *talak* is dat de man en bij de *khul* de vrouw – en daarnaast is er een verschil in financiële gevolgen in die zin dat bij de *khul* de vrouw afstand doet (of pleegt te doen) van de financiële aanspraken die zij bij huwelijksontbinding heeft of de man financieel compenseert. Het heeft derhalve (huwelijks)vermogensrechtelijke consequenties al naargelang de echtscheiding plaatsvindt door *talak* dan wel door *khul*. De vrouw noch haar raadsman kon aangeven welke huwelijksvermogensrechtelijke consequenties, en consequenties voor eventuele verplichtingen ten aanzien van de bruidsschat, de beëindiging van het huwelijk van partijen door een *talak* dan wel door een *khul* zal hebben. In aanmerking nemende dat in de bodemprocedure nog onderzoek plaatsvindt naar het recht dat van toepassing is op het huwelijksregime van partijen betekent dit dat niet uitgesloten is dat het voor de

vermogensrechtelijke positie van partijen kan uitmaken welke vorm van ontbinding van het huwelijk zal plaatsvinden. Dat brengt met zich dat de (vermogensrechtelijke) gevolgen van de toewijzing van de gevorderde (overdracht van de) talak en de afgifte van de bruidsschat niet te overzien zijn. Hierin vindt de voorzieningenrechter aanleiding om de daarmee samenhangende vorderingen ook af te wijzen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 09-09-2016

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2016:6943

Zaaknummer: C/10/505405 / KG ZA 16-766

RECHTSPRAAK

Uithuisplaatsing. Is vader niet-ontvankelijk in zijn verzoek in hoger beroep om de uithuisplaatsing te vernietigen en te bepalen dat de plaatsing bij zijn moeder zal gebeuren? Hof acht vader ontvankelijk.

De vader verzoekt het hof de beschikking tot uithuisplaatsing van de rechtbank te vernietigen en opnieuw rechtdoende te bepalen dat de beide minderjarigen voor de resterende duur van de ondertoezichtstelling bij zijn eigen moeder worden geplaatst. De gecertificeerde instelling (GI) verzoekt het hof de vader niet-ontvankelijk te verklaren in zijn verzoek, omdat de in het geding zijnde machtiging ook bij zijn moeder ten uitvoer gelegd zou kunnen worden, indien en voor zover het netwerkonderzoek daartoe met een positief advies wordt afgerond.

Het hof acht de vader ontvankelijk in zijn verzoek en overweegt daartoe dat er sprake is van netwerkpleegzorg als familie, vrienden of bekenden uit het netwerk van de jeugdige de dagelijkse verzorging en opvoeding van een jeugdige op zich nemen. De voordelen zijn duidelijk en liggen onder meer in de sfeer van de bekendheid met het gezin en de daar heersende waarden, normen en gebruiken. De zorg kan al dan niet met een pleegcontract plaatsvinden (informeel/formeel).

Voorts overweegt het hof dat het oogmerk van de jeugdwet is dat de overheidsbemoeienis niet leidt tot zorgafhankelijkheid, maar juist tot versterking van de 'eigen kracht' van de jeugdige en diens omgeving, mede omdat daardoor minder een beroep op publieke middelen hoeft te worden gedaan. De wetgever heeft daarmee dus impliciet een voorkeur uitgesproken voor een netwerkplaatsing wanneer de belangen van het kind zich daartegen niet verzetten.

Gelet op het oogmerk van de wet en het verschil tussen een informele of formele netwerkplaatsing, kan het hof de GI niet volgen in haar standpunt dat de vader niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn hoger beroep. De aard van de onderhavige maatregel brengt met zich dat deze inbreuk maakt op het door artikel 8 EVRM beschermde gezinsleven van de vader en de kinderen en in het verlengde daarvan (door de overheid gewenste) betrokkenheid van het netwerk, zodat om die reden niet dient te worden geconcludeerd tot het ontbreken van procesbelang bij de verzochte rechterlijke toetsing van de maatregel. Het ontvankelijkheidsverweer faalt, omdat dat zich naar het oordeel van het hof

niet verdraagt met de bedoeling van de wetgever, noch met artikel 8 EVRM.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 30-08-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:7180

Zaaknummer: 200.193.960/01

RECHTSPRAAK

Onderbewindstelling. Schenkingen aan kinderen en kleinkinderen. Machtiging van de kantonrechter is uitsluitend nodig indien de rechthebbende niet in staat of weigerachtig is om toestemming aan de bewindvoerder te verlenen voor het doen van schenkingen. In dit geval geen machtiging nodig.

Alle tegenwoordige en toekomstige goederen van beide ouders zijn onder bewind gesteld. De bewindvoerder heeft de kantonrechter verzocht haar te machtigen uit het vermogen van de ouders een schenking te doen aan ieder van de drie kinderen en een schenking te doen aan ieder van de vier kleinkinderen. De kantonrechter heeft de verzoeken afgewezen.

De bewindvoerder is in hoger beroep gekomen van deze beschikkingen en verzocht alsnog machtiging te verlenen.

Het hof stelt voorop dat schenken een beschikkingsdaad is. Een machtiging van de kantonrechter is daarvoor ingevolge artikel 1:441 lid 2 en onder a BW uitsluitend vereist indien de rechthebbende niet in staat is of weigerachtig is om toestemming aan de bewindvoerder te verlenen voor het doen van schenkingen. Eerst is dus aan de orde de vraag of de ouders in staat waren toestemming te verlenen voor het doen van de schenkingen oftewel of zij in staat waren om hun wil daarover te bepalen.

Het hof is van oordeel dat beide ouders in staat waren om toestemming aan de bewindvoerder te verlenen voor het doen van de schenkingen. Daartoe neemt het hof in aanmerking dat (eerst in hoger beroep) een verklaring van een psycholoog in het geding is gebracht. Zij heeft het echtpaar begin 2016 onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat beiden op dat moment wilsbekwaam waren. Dat de ouders de wil hadden om de beoogde schenkingen aan hun kinderen en kleinkinderen te doen blijkt ook uit de in hoger beroep overgelegde schriftelijke verklaringen van alle betrokkenen. Hieruit komt naar voren dat het echtpaar de ouders heeft verklaard dat als hun woning zou worden verkocht, zij de verkoopopbrengst wilden schenken aan de kinderen en kleinkinderen.

Het hof is voorts van oordeel dat een van beide ouders (de ander is intussen overleden) nog

altijd in staat is om zijn wil te bepalen ten aanzien van de schenkingen.

Het hof vernietigt de beschikkingen van de kantonrechter en verklaart de bewindvoerder niet-ontvankelijk in de inleidende verzoeken, nu zij daarbij geen belang heeft vanwege de wilsbekwaamheid van haar onder bewind gestelde ouders.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 25-08-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:7174

Zaaknummer: 200.186.095/01 en 200.186.154/01

Rechters: J.G. Idsardi, E.B.E.M. Rikaart-Gerard en A. H Garos

Wetsartikelen: 1:441 BW en 7:175 BW

RECHTSPRAAK

Kinderalimentatie. De vastgestelde kinderalimentatie heeft van de aanvang af aan niet beantwoord aan de wettelijke maatstaven, omdat de man zijn toegezegde aflossing van een schuld, waarmee bij de bepaling van de draagkracht rekening was gehouden, niet volledig heeft voldaan. Er is van een onjuiste toekomstverwachting uitgegaan.

Bij beschikking van 3 februari 2014 is de kinderalimentatie bepaald op € 50 per kind per maand. Voor de bepaling van de omvang van de kinderalimentatie is er onder meer rekening gehouden met een rentebetaling op een huwelijkse schuld. De draagkracht is verminderd met een bedrag van € 75 per maand ter aflossing van de huwelijkse schuld.

De vrouw heeft verzocht om wijziging van de kinderalimentatie. Uit de door de vrouw overgelegde informatie met betrekking tot de huwelijkse schuld blijkt dat de man geen € 75 per maand heeft afgelost op deze schuld. Het hof is dan ook van oordeel dat de rechtbank bij de beschikking van 3 februari 2014 is uitgegaan van een onjuist gegeven, zoals bedoeld in artikel 1:401 lid 4 BW, namelijk een onjuiste verwachting over de toekomstige aflossingen door de man. Reeds daardoor heeft deze beschikking van de aanvang af aan niet aan de wettelijke maatstaven voldaan. Het hof beoordeelt de bijdrage van de man in de kosten van verzorging en opvoeding van de kinderen daarom opnieuw.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 25-08-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:7172

Zaaknummer: 200.183.928/01

RECHTSPRAAK

Verzoek verlenging machtiging uithuisplaatsing voor de verdere duur van de ondertoezichtstelling. Intussen is evenwel ook een voorlopige machtiging in het kader van de Bopz afgegeven ten aanzien van de minderjarige. Is dan nog een machtiging uithuisplaatsing vereist? Rechtbank vindt van niet; er heeft al een toetsing plaatsgevonden.

Verzoek verlenging machtiging uithuisplaatsing voor de verdere duur van de ondertoezichtstelling. Intussen is evenwel ook een voorlopige machtiging in het kader van de Bopz afgegeven ten aanzien van de minderjarige. Vraag is of naast deze voorlopige machtiging tevens een gewone machtiging uithuisplaatsing nodig is zoals verzocht door de gecertificeerde instelling (GI). De kinderrechter beantwoordt deze vraag in lijn met de beschikking van het Hof 's-Hertogenbosch van 26 mei 2016 (ECLI:NL:GHSHE:2016:2174) ontkennend. De kinderrechter deelt de opvatting van de GI dat het op grond van het in artikel 1:265a BW bepaalde vereist is dat bij een ondertoezichtstelling een plaatsing van een minderjarige gedurende dag en nacht buiten het gezin uitsluitend geschiedt met een machtiging tot uithuisplaatsing. Uit de memorie van toelichting bij artikel 1:265a BW (*Kamerstukken II* 2008/09, 32015, 3) volgt dat de bedoeling van het vereiste van een machtiging is dat de kinderrechter een verdergaande inmenging in het familie- en gezinsleven zal toetsen. Een tweede reden die in de memorie van toelichting wordt gegeven is dat een machtiging dient te voorkomen dat er een situatie ontstaat waarbij een ouder tevens de mogelijkheid heeft om naar eigen goedvinden de uithuisplaatsing te beëindigen door zijn toestemming daartoe in te trekken.

Een uithuisplaatsing grijpt diep in in het familie- en gezinsleven van de minderjarige en zijn ouders. Om deze reden werd het dus wenselijk geacht dat een uithuisplaatsing slechts kan geschieden met een machtiging van een rechter, waarbij de rechter kan toetsen of er een rechtvaardiging voor de maatregel bestaat en of deze proportioneel is. In het kader van de voorlopige machtiging tot het doen voortduren van het verblijf van de minderjarige in een zwakzinnigeninrichting als bedoeld in artikel 2 van de Bopz vindt evenwel een dergelijke toetsing plaats. Nu een rechter in het kader van de voorlopige machtiging de plaatsing van de minderjarige heeft getoetst, is de kinderrechter van oordeel dat, naast de reeds bij beschikking

verleende voorlopige machtiging, een machtiging tot uithuisplaatsing in een accommodatie van een jeugdhulpaanbieder op grond van artikel 1:265a BW niet nodig is. Dat brengt met zich dat de GI bij het overige gedeelte van haar verzoek geen belang (meer) heeft. Het verzoek is daarom dan ook afgewezen.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 03-08-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:5499

Zaaknummer: C/02/312489 / JE RK 16-398

RECHTSPRAAK

Tijdelijke omgangsregeling bij wijze van voorlopige voorziening ex artikel 223 Rv. De man is de biologische vader van het kind dat binnen een lesbisch huwelijk is geboren. De man heeft steeds omgang gehad met het kind. Na verbreking van de relatie tussen de moeders, is de omgang met het kind door de moeder bij wie dit kind verblijft op enig moment stopgezet. Rechtbank stelt bij wege van voorlopige voorziening een omgangsregeling vast.

De moeder en haar vrouwelijke partner hadden een kinderwens en hebben de man gevraagd de biologische vader van het kind te worden. Er is een intentieovereenkomst ondertekend, waaruit blijkt dat het van meet af aan de bedoeling van alle betrokkenen is geweest dat de vader een band met het kind zal opbouwen en een vaderfiguur in het leven van het kind zal zijn. Bij voorbaat is al een (minimum)omgangsregeling vastgesteld. Nadien is een tweede kind geboren van wie de man ook de biologische vader is. Er is opnieuw een soortgelijke intentieovereenkomst gesloten. De beide kinderen zouden als broer/zus opgroeien en in hun contact met de vader zo veel mogelijk gelijktijdig optrekken. Weliswaar is in 2011 door de vader een verklaring ondertekend waarin hij verklaart dat hij als donor geen verantwoordelijkheid financieel noch anderszins voor de verzorging en opvoeding van de minderjarige wil hebben en geen *family life* met het kind zal hebben, maar de rechtbank overweegt dat die verklaring gelezen moet worden in het licht van de beide door partijen opgestelde intentieovereenkomsten. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat de beide, voorafgaand aan de zwangerschappen van de moeders gesloten intentieovereenkomsten bepalend zijn geweest voor de opbouw van de contacten tussen beide kinderen en de vader. Anders dan in de verklaring van 2011 verwoord, is de vader na de geboorte van beide kinderen actief in hun leven betrokken. Na verbreking van de samenwoning van de moeder en haar partner was hij de stabiele factor in de het leven van beide kinderen. Tussen de later geboren minderjarige aan de ene kant en de moeder en de eerstgeboren minderjarige aan de andere kant is geen contact. De moeder heeft een nieuwe partner en vormt daarmee een hecht gezin.

De rechtbank overweegt dat een veilige hechting zeer belangrijk is voor de ontwikkeling van een kind en essentieel is voor een goede emotionele en sociale ontwikkeling. De verbreking van het contact dat de minderjarige had met haar vader en haar broertje (bij de vader thuis) en de verbreking van het contact met de tweede moeder zal bij de minderjarige zonder twijfel hevige gevoelens van onveiligheid teweeg hebben gebracht. Voor een jong kind als dit kind is, is het van groot belang dat het contact met de vader en met haar broertje zo spoedig mogelijk wordt hersteld en dat daarbij beter een hoge frequentie van contact kan worden nagestreefd. De moeder moet haar kind daartoe emotionele toestemming verlenen. Anders profiteert het meisje niet van het herstel van de contacten.

Ter zitting is een afspraak omtrent de omgang gemaakt voor de zomermaanden. De rechtbank stelt de omgangsregeling vast als tijdelijke regeling.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 27-07-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2016:6062

Zaaknummer: C/15/244626 / FA RK 16-3607